

Sygn. akt II CSK 387/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko [...] "M." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wskazując, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne:

- czy sąd prowadzący postępowanie, dokonując pominięcia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa i inżynierii wodnej, nie przyjmuje na siebie funkcji biegłego w sprawie i nie przekracza tym samym granic swobody oceny dowodów oraz dyrektyw wyrażonych w art. 278 k.p.c., a ponadto nie pozbawia strony możliwości wykazania faktów, z których wywodzi ona skutki prawne?

- czy posiadania wiadomości specjalnych, przewidzianych w przepisie art. 278 k.p.c., wymaga również ocena merytoryczna materiału dowodowego w zakresie samego zaistnienia podstaw do wydania opinii, czy też ocena ta może zostać dowolnie dokonywana przez sąd, a jeśli tak to w jakim zakresie?

- czy w sytuacji zawnioskowania przez stronę opinii biegłego z dziedziny odpowiadającej bezpośrednio przedmiotowi postępowania, pominięcie dowodu z tej

jedynie przyczyny, iż w ocenie sądu strona nie zaoferowała dostatecznego materiału dowodowego, znajduje umocowanie w art. 217 k.p.c., w sytuacji gdy dowód ten bezsprzecznie nie został zgłoszony dla zwłoki, a okoliczności sporne nie zostały nadal dostatecznie wyjaśnione?

- czy pominięcie dowodu z opinii biegłego w niniejszej sprawie, nie prowadzi do wniosku, że Sąd niezasadnie zastąpił wskazany dowód innymi dowodami, w tym zwłaszcza zeznaniami świadków, w sytuacji gdy do oceny faktycznie wykonanych przez powoda prac, na skutek braku stawienia przedstawicieli pozwanej na terminie odbioru, bezspornie wymagane były wiadomości specjalne?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie we wniosku przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. zobowiązuje skarżącego do sformułowania zagadnienia prawnego oraz przedstawienia pogłębionej argumentacji prawnej, wskazującej na rzeczywiste istnienie powołanej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, Nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Zagadnienie prawne wymaga przytoczenia argumentów wskazujących na istniejące w nauce lub orzecznictwie rozbieżne oceny prawne, w związku z którymi zagadnienie zostało sformułowane. Zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Problematyka wskazana przez skarżącego nie ma charakteru uniwersalnych zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jest ściśle związana z rozstrzygnięciem sprawą i własną oceną rozstrzygnięcia przez skarżącego.

Należy zwrócić uwagę, że zadaniem biegłego nie jest dostarczanie sądowi faktów ale dostarczenie takich informacji, które pozwalają sądowi, z punktu widzenia wiadomości specjalnych biegłego, już ustalone fakty ocenić. Fakty z kolei ma obowiązek udowodnić ta strona, która z ich istnienia wywodzi dla siebie

korzystne skutki prawne. Jeżeli zatem wobec braku wystarczającego materiału dowodowego nie można było ustalić czy skarżący wykonał zlecone prace wykonał, stanowisko Sądu Apelacyjnego o nieprzydatności dowodu z opinii biegłego specjalisty, nie może być poczytane za nieprawidłowe. Tym samym zapytania wyżej przytoczone, muszą być uznane za pozór istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).